

vi have maatte finde os i, har det nu alligevel været, det kan ikke nægtes, en Vel-færdsspreder for de Egne og de Hjem, hvor Sukkerroen dyrkes. Det er ikke alene direkte, gennem den Betaling, man har faaet for Roerne, men ogsaa indirekte, fordi Roen er en fortrinlig Forfrugt for andre Sædarter, idet den har en udmærket Evne til at rense vor Jord. Derfor mener jeg absolut, at de Folk, som i sin Tid have sat sig i Spidsen for og have gennemført Sukkerroekulturen gennem de mange drøje Aar, fortjene Tak fra Landmændenes Side. Som Stillingen er i Øjeblikket, da man ikke ved, hvordan Fremtiden vil blive — den ser jo ikke videre lys ud —, vilde det særlig være ønskeligt, om den højtærede Finansminister havde haft samme Opfattelse, som den Regering havde, der forelagde det sidste Toldlovsforslag, men her er det jo desværre ikke Tilfældet.

Det vilde nu være mest konsekvent og logisk, om jeg nu, efter hvad jeg her har tilladt mig at udvikle, henstillede, at man stemte for, at de bestaaende Tilstande for Sukkerets Vedkommende bleve opretholdt. Men her siger jeg som min Nabo til venstre (Hey), jeg har det samme Syn som han, at for Erhvervslivet her i Landet i sin Almindelighed, saavel for Handel og Industri som ogsaa for Landbruget, vil det være heldigt, at vi komme over dette døde Punkt, at vi ikke stadig have en Toldrevision hængende over os som en truende Sky. Derfor er det rimeligt og rigtigt, at vi for Sukkerets Vedkommende ogsaa tage den Del af det Smæk, der skal tilfalde os. Jeg vil ikke udsætte mig for, at den samme Bebrejdelse, som med fuld Ret ramte en Del af Talerne i Folketinget fra den højtærede Ministers Side, ogsaa skal gøres gældende overfor mig. Den højtærede Minister paapegede, at der var Folk, som vare Frihandelsmænd om en Hals over hele Lini- en, men saa snart man rørte ved deres egen Interessekreds, vare de Beskyttelsesmænd. Jeg tror i øvrigt ikke, at den Bebrejdelse vil kunne ramme mig. Jeg er Beskyttelsesmand og Protektionist indtil en vis Grad. Min ærede Partifælle til venstre (Hey) kom i Begyndelsen af sit Foredrag ind paa Spørgsmaalet om Frihandel og talte om, hvor skønt det kunde

være, men der var et „hvis“. Jeg maa ogsaa sige dette „hvis“. Hvis alle Døre stode os aabne, hvis alle Havne stode os aabne, var jeg Frihandelsmand, men som Vinden blæser for Øjeblikket, med forøget Kraft for hvert Aar, nu, da 93 pCt. af den civiliserede Befolkning Verden over hylde Beskyttelsesideer, er jeg Protektionist paa alt, hvad der har sund Rod indenfor vort danske Erhvervsliv; der blæser jeg alle Teorier og Doktriner en lang March.

Jeg skal ikke i Dag ved 1ste Behandling af Toldlovsforslaget komme ind paa at foreslaa bestemte Sæts, hvorledes jeg har tænkt mig den Læst, over hvilken Suktolden skulde skæres; men jeg kunde tænke mig, at en moderat Reduktion af Beskyttelsen for Raffinaderierne kunde finde Sted samtidig med, at man gik ned med Lyshedsgrensen 19 for dansk Sukker og stillede det lige med det importerede Sukker, som er nede paa samme Sats, Standard Nr. 18, altsaa, at det danske Sukker, som hidtil har haft den Fordel, der ligger mellem 18 og 19, kom til at staa lige med fremmede Sukt, og at visaa for Resten bibeholde Sætsene for de øvrige Sukt. Og der kan jeg kun udtale min Tak til den højtærede Finansminister for de Udtalelser, han kom med i sit indledende Foredrag, hvor han erklærede, at han var villig til Forhandling paa dette Omraade.

Til Slutning vil jeg tillade mig at omtale Brysseler-Konventionen, som jo efter mange Vanskeligheder fremkom ved et Tryk fra Englands Side. Englænderne saa, hvorledes de kontinentale Lande, takket være Overproduktionen og Eksportpræmierne, vare i Stand til at kaste Sukkeret ind paa det engelske Marked til under Produktionspriserne. Og til Trods for, at hele den Industri, som i England voksede op, af Yams og alle disse søde Historier, som man spiser der om Morgen, vilde faa et Smæk ved, at Brysseler-Konventionen traadte i Kraft og Eksportpræmierne bleve afskaffede, vilde de af Hensyn til deres Kolonier, som paa Grund af denne knusende Konkurrence fra Roesukkeret truedes med at gaa fallit, bringe det Offer at gennemføre Brysseler-Konventionen, til Trods for al den Modstand, som Frankrig og navnlig Tyskland ydede. Det er ganske ejendom-